

Fremsat den 28. februar 2018 af miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om naturbeskyttelse

(Nye muligheder for friluftsreklamer i det åbne land)

§ 1

I lov om naturbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 934 af 27. juni 2017, som ændret ved § 2 i lov nr. 1553 af 19. december 2017 og § 1 i lov nr. 1554 af 19. december 2017, foretages følgende ændringer:

1. § 21 affattes således:

»§ 21. I det åbne land må der ikke opsættes plakater, afbildninger, fritstående skilte, lysreklamer og andre indretninger i reklame- og propagandaøjemed. Skiltning om servicevejvisning og turistoplysningstavler, der opsættes af myndighederne i henhold til vej- og færdselslovgivningen, anses ikke for opsætning i reklame- og propagandaøjemed.

Stk. 2. Forbuddet i stk. 1 omfatter ikke

- 1) virksomhedsreklamer, som opsættes i umiddelbar tilknytning til virksomheden, når de ikke virker dominerende i landskabet,
- 2) skiltning om virksomheder og om salg af erhvervsgrunde, der opsættes i et område, der i en lokalplan er udlagt som erhvervsområde, uanset at området ikke er udbygget,
- 3) skiltning om salg af erhvervsgrunde og erhvervsudvikling, der opsættes i et område, der i en kommuneplan er udlagt som erhvervsområde, uanset at området ikke er udbygget,
- 4) mindre skilte, der opsættes højst 30 meter fra byer, herunder landsbyer, med højst 3.000 indbyggere beregnet fra grænsen for den bymæssige bebyggelse, og som oplyser om lokale virksomheder i byen,
- 5) mindre oplysningskilte vedrørende næringsdrift eller virksomhed, når skiltet opsættes på egen ejendom eller ved indkørsel til egen ejendom fra nærmeste offentlige vej eller private fællesvej,
- 6) mindre skilte om sæsonbetinget salg af frisk frugt og grøntsager, blomster samt juletræer og pyntegrønt dyrket på den pågældende ejendom, der i sæsonen op-

- 7) sættes på egen ejendom, ved indkørsel til egen ejendom fra nærmeste offentlige vej eller private fællesvej eller ved en anden nærliggende sidevej eller markvej,
- 8) skiltning i forbindelse med trafiksikkerhedskampagner, der er godkendt af Rådet for Sikker Trafik,
- 9) valgplakater, bannere og lignende, der opsættes i forbindelse med folketingsvalg, valg til kommunale, regionale eller andre offentlige råd eller folkeafstemninger,
- 10) skiltning til lokale arrangementer, herunder loppemarkeder, lokale sportsarrangementer og byfester, der afholdes i en by eller i det åbne land, når skiltningen placeres ved indfaldsvejen eller indfaldsvejene til en by højst 30 meter fra grænsen for den bymæssige bebyggelse og inden for en radius af 5 km fra adressen, hvor arrangementet afholdes,
- 11) skiltning til små, enkeltstående arrangementer i det åbne land, herunder "åben gård"-arrangementer, når skiltningen opsættes på den pågældende ejendom eller ved indkørsel til ejendommen fra nærmeste offentlige vej eller private fællesvej og
- 12) skiltning til større arrangementer, herunder dyrskuer, omrejsende cirkus, koncerter eller musikfestivaler, der afholdes i det åbne land, når:
  - a) skiltningen placeres på det sted, hvor arrangementet finder sted, eller ved indkørsel til ejendommen fra nærmeste offentlige vej eller private fællesvej, eller
  - b) skiltningen placeres ved indfaldsvejen eller indfaldsvejene til en by højst 30 meter fra grænsen for den bymæssige bebyggelse og inden for en radius af 30 km fra adressen, hvor arrangementet afholdes.

Stk. 3. Skiltning som nævnt i stk. 2, nr. 9-11, må kun vedrøre arrangementer af højst 1 uges varighed og må tidligst opsættes 14 dage før arrangementet afholdes og skal være

nedtaget senest 1 uge efter arrangementets afslutning, medmindre andet er bestemt i regler fastsat efter stk. 6.

Stk. 4. Miljø- og fødevareministeren kan i helt særlige tilfælde dispensere fra forbuddet i stk. 1 til en virksomheds opsætning af et mindre oplysningsskilt ved en nærliggende by, hvor virksomheden ikke er beliggende, hvis helt særlige tilkørselsforhold eller andre særlige geografiske forhold fratager virksomheden muligheden for at opsætte et skilt i overensstemmelse med stk. 2, nr. 4.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen kan tillade, at der anbringes reklamer på idrætsanlæg.

Stk. 6. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte nærmere regler om skilte og skiltning som nævnt i stk. 2, herunder om varigheden af skiltningen og om størrelse, udformning og placering m.v.«

2. I § 67, stk. 2, ændres »§ 21, stk. 3« til: »§ 21, stk. 5«.

3. I § 74, stk. 5, ændres »§ 21, stk. 2, nr. 2 og 5« til: »§ 21, stk. 6«.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2018.

Stk. 2. Regler fastsat i medfør af § 21, stk. 2, nr. 2 og 5, i lov om naturbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 934 af 27. juni 2017, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler fastsat i medfør af § 21, stk. 6.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. *Indledning*
2. *Lovforslagets baggrund*
3. *Lovforslagets hovedindhold*
  - 3.1. *Gældende ret*
    - 3.1.1. *Naturbeskyttelseslovens regler om skiltning i det åbne land*
    - 3.1.2. *Forholdet til skiltningsreglerne i færdsels- og vejlovgivningen*
  - 3.2. *Miljø- og Fødevarerministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
4. *Regionale konsekvenser, herunder konsekvenser for landdistrikter*
5. *Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige*
6. *Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.*
7. *Administrative konsekvenser for borgere*
8. *Miljømæssige konsekvenser*
9. *Forholdet til EU-retten*
10. *Hørte myndigheder og organisationer m.v.*
11. *Sammenfattende skema*

1. Indledning

Formålet med lovforslaget er at give borgere, private virksomheder og offentlige myndigheder bedre muligheder for at opsætte skilte, der reklamerer for turistmål, lokale erhverv m.v. og kortvarige arrangementer i det åbne land. Hermed forbedres mulighederne for at tiltrække besøgende eller kunder og dermed understøttes mulighederne for vækst og udvikling i landdistrikterne.

Det foreslås på denne baggrund, at de gældende undtagelser i § 21, stk. 2, fra naturbeskyttelseslovens forbud i § 21, stk. 1, mod friluftsreklamer udvides med henblik på at muliggøre opsætning af skilte i flere situationer end i dag.

Lovforslaget indeholder endvidere forslag til en mindre sproglig modernisering af dele af bestemmelsen i § 21, stk. 2, om undtagelser fra forbuddet mod friluftsreklamer samt en udbygning af bemyndigelsen for miljø- og fødevarermini-

steren til at fastsætte nærmere regler om placering og udformning m.v. af den skiltning i det åbne land, der er undtaget fra forbuddet.

Endelig indeholder lovforslaget en præcisering af § 21, stk. 1, i overensstemmelse med gældende praksis.

2. Lovforslagets baggrund

Med regeringsudspillet ”Vækst og udvikling i hele Danmark” fra november 2015 besluttede den daværende regering (Venstre) at igangsætte et serviceeftersyn af reglerne for skiltning i det åbne land. Det fremgik af udspillet, at ”Med bedre skiltning bliver det nemmere at finde vej til lokale erhverv og turistattraktioner som overnatningsmål, spisesteder, naturområder, badestrande, golfbaner og lokale eller nationale seværdigheder. Dermed vil det blive lettere for lokale erhverv og turistmål at tiltrække besøgende, og det vil understøtte mulighederne for udvikling i landdistrikterne.”

Af aftalen fra juni 2016 mellem regeringen (Venstre), Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti om ”Danmark i bedre balance – Bedre rammer for kommuner, borgere og virksomheder i hele landet” fremgik, at ”når resultatet af serviceeftersynet foreligger efter sommeren 2016, vil aftaleparterne nærmere drøfte mulige initiativer”, og endelig indgik det i regeringsgrundlaget fra november 2016 ”For et friere, rigere og mere trygt Danmark”, at regeringen i forhold til turismen bl.a. vil sikre ”en bedre skiltning i Danmark, så turisterne let kan komme til og rundt i Danmark”.

På baggrund af regeringsudspillet fra november 2015 blev der i maj 2016 nedsat en tværministeriel arbejdsgruppe med repræsentanter fra Erhvervsministeriet (tidligere Erhvervs- og Vækstministeriet), Miljø- og Fødevarerministeriet og Transport-, Bygnings- og Boligministeriet (tidligere Transport- og Bygningsministeriet) med Vejdirektoratet som formand, der skulle gennemføre det ovennævnte serviceeftersyn.

Arbejdsgruppen skulle bl.a. se på, hvordan reglerne i naturbeskyttelsesloven om skiltning i det åbne land kunne ændres, så det er muligt at anbringe skilte m.v. i visse områder, hvor det i dag ikke er muligt.

Det fremgår af arbejdsgruppens kommissorium, at der endvidere skulle ses på mulighederne for at give adgang til kortvarig skiltning, og det skulle vurderes, om reglerne for almindelig og særlig servicevejvisning, som hører under Transport-, Bygnings- og Boligministeriets ressort, har fulgt med den samfundsmæssige udvikling inden for geografiske rejsemål, behov for lejlighedsskiltning, turistskiltning og opfølgende skiltning samt, om der er mulighed for at foretage de nødvendige helhedsskøn.

Arbejdsgruppen har i august 2017 afgivet rapporten ”Serviceeftersyn af regler for skilte i det åbne land. Bedre mulighed for skilte til lokale erhverv og turistattraktioner i landdistrikterne”. Arbejdsgruppen har gennemgået den relevante lovgivning om skiltning i færdselsloven, lov om offentlige veje og lov om private fællesveje samt administrationen heraf for så vidt angår geografisk vejvisning, almindelig og særlig servicevejvisning, lejlighedsskiltning, samt bestemmelsen i § 21 i naturbeskyttelsesloven om friluftskilte og den tilhørende bekendtgørelse nr. 855 af 27. juni 2016, om opsætning af mindre oplysningsskilte, skilte i erhvervsområder og reklamer på idrætsanlæg m.v. i det åbne land.

Arbejdsgruppen har peget på en række forslag til ændringer i reglerne om vejafmærkning og i regler i naturbeskyttelsesloven, der samlet vil kunne give flere muligheder for skiltning til virksomheder, spisesteder og turismemål m.v. Lovforslaget følger op på arbejdsgruppens forslag for så vidt an-

går reglerne om friluftskilte i naturbeskyttelseslovens § 21.

Transport-, Bygnings- og Boligministeriet har ligeledes fulgt op på anbefalingerne på ministeriets område i regler efter vej- og færdselslovgivningen. En opfølgning har imidlertid ikke krævet lovændringer, men er gennemført administrativt i form af nye vejafmærkningsbekendtgørelser.

3. Lovforslagets hovedindhold

3.1. Gældende ret

3.1.1. Naturbeskyttelseslovens regler om skiltning i det åbne land

Lovgivning om reklameskilte i det åbne land har siden de første naturfredningslove i 1917 og 1937 haft til formål at medvirke til beskyttelse af landskabet og det åbne land. Reglerne har gennem et par mindre senere ændringer givet flere muligheder for at opsætte reklameskilte inden for rammerne af de landskabelige hensyn.

Efter den nugældende naturbeskyttelseslovs § 21 må der ikke anbringes ”plakater, afbildninger, fritstående skilte, lysreklamer og andre indretninger i reklame- og propagandaøjemed” i det åbne land, uanset om skiltningen er kortvarig. Forbuddet omfatter skilte, flag, bannere og reklamegenstande m.v., herunder reklamer påsat f.eks. vogne, biler mv., der er placeret med henblik på reklamering.

Reglerne gælder ikke i byer, dvs. i bymæssig bebyggelse, men kun i det åbne land, hvad enten der er tale om byzone, sommerhusområder eller landzone. Natur- og Miljøklagenævnet, i dag Miljø- og Fødevarerklagenævnet, har ved flere afgørelser taget stilling til, hvad der skal forstås ved ”det åbne land” i § 21.

Nævnet har lagt til grund, at ved vurderingen af, om et skilt er opsat i bymæssig bebyggelse eller åbent land, er det afgørende, om området opleves som en del af et byområde eller som en del af det åbne land. Det åbne land skal i den forbindelse forstås som alt andet end by og bymæssig bebyggelse, dvs. såvel åbne marker som skove og naturområder. Et område kan efter omstændighederne karakteriseres som åbent land, selv om det på flere sider er omgivet af bymæssig bebyggelse. Det gælder bl.a. grønne landskabskiler i større byområder.

Naturbeskyttelseslovens formål er blandt andet at beskytte naturen og de landskabelige og kulturhistoriske værdier.

Formålet med forbuddet mod reklameskilte og lignende i det åbne land er at beskytte de landskabelige værdier ved at friholde det åbne land for reklameskilte, reklameflag og andre

store og små reklamegenstande i overensstemmelse med lovens formål.

§ 21 indeholder en række undtagelser fra forbuddet, bl.a. for virksomhedsreklamer opsat i tilknytning til en virksomhed, skiltning i lokalplanlagte erhvervsområder om virksomhederne i området og om salg af erhvervsgrunde i området og mindre oplysningsskilte, der opsættes ved indkørslen til en virksomhed. Valgplakater er også undtaget fra forbuddet. For en mere detaljeret beskrivelse af de enkelte undtagelser henvises til bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Den gældende bekendtgørelse nr. 855 af 27. juni 2016 om opsætning af mindre oplysningsskilte, skilte i erhvervsområder og reklamer på idrætsanlæg m.v. i det åbne land fastsætter nærmere regler om størrelse, placering, valg af farver, anvendelse af logoer m.v. i forhold til mindre oplysningsskilte og skilte i lokalplanlagte erhvervsområder, jf. lovens § 21, stk. 2, nr. 2 og 5. Bekendtgørelsen fastsætter endvidere nærmere regler om kommunalbestyrelsens administration af reglerne i § 21, stk. 3, jf. lovens § 67, stk. 2, om reklamer på idrætsanlæg i det åbne land.

Der kan ikke gives dispensation fra forbuddet i § 21, stk. 1, til opsætning af reklamer i det åbne land. Undtaget herfra er dog reklamer på idrætsanlæg, idet kommunalbestyrelsen kan dispensere til reklamer på idrætsanlæg i det åbne land.

Overtrædelse af forbuddet er strafbelagt efter reglerne i naturbeskyttelseslovens § 89.

Det følger af lovens § 73, at kommunalbestyrelsen skal påse, at reglerne overholdes. Kommunalbestyrelsen skal som tilsynsmyndighed endvidere påse, at påbud og forbud efterkommes, ligesom den skal foranledige et ulovligt forhold lovliggjort, medmindre forholdet har underordnet betydning. Det følger endvidere af § 9, stk. 2, i førnævnte bekendtgørelse, at Vejdirektoratet fører tilsyn med overholdelse af bekendtgørelsen og af forbuddet i naturbeskyttelseslovens § 21, stk. 1, for så vidt angår skiltning og opsætning af andre indretninger i reklameøjemed langs statsvejene.

Kommunalbestyrelsens henholdsvis Vejdirektoratets afgørelser som tilsynsmyndighed kan ikke påklages til Miljø- og Fødevarerklagenævnet, jf. lovens § 78, stk. 1. Det følger af nævnets praksis, at afgørelser kan påklages for så vidt angår fortolkning af lovgrundlaget, herunder om der er tale om ulovlige forhold.

3.1.2. Forholdet til skiltningsreglerne i færdsels- og vejlovgivningen

Reguleringen i naturbeskyttelseslovens § 21 vedrører reklameskilte m.v. i det åbne land, der er udformet og opsat af en

privat (fysisk eller juridisk) person og sædvanligvis på den pågældendes ejendom, og som vedrører den pågældendes virksomhed, virksomhedens produkter eller formål og dens beliggenhed på den pågældende vej m.v. Skiltning om salg af erhvervsgrunde kan også være opsat af den pågældende kommune som grundejer.

Reklameskilte kan være ganske simple og "hjemmelavede" eller være større og mere professionelt udført.

Færdselsloven, lov om offentlige veje og lov om private fællesveje eller regler udstedt i medfør heraf indeholder ligeledes regler om skiltning og vejafmærkning. Regler om vejafmærkning fremgår af bekendtgørelse nr. 1632 af 20. december 2017 om vejafmærkning, der er udstedt med hjemmel i færdselsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 38 af 5. januar 2017. Reglerne henhører under Transport-, Bygnings- og Boligministeriet.

Til forskel fra naturbeskyttelseslovens regler vedrører denne regulering skiltning om f.eks. geografisk vejvisning og almindelig servicevejvisning, der er til vejledning for færdslen og er placeret efter nærmere regler, som også fastsætter indholdet af skiltningen. Der er tale om en autoriseret skiltning om servicevejvisning, der er opdelt i trafikalt begrundet servicevejvisning om terminalmål, f.eks. lufthavn (ligesom den geografiske vejvisning), og den kommercielle servicevejvisning.

Skiltning efter førnævnte lovgivning tjener som udgangspunkt trafikale formål og anses ikke for at være omfattet af forbuddet i naturbeskyttelseslovens § 21, stk. 1, om skiltning i reklame- og propagandaøjemed. Det findes imidlertid hensigtsmæssigt at præcisere dette i selve lovteksten i et nyt punktum i § 21, stk. 1, om skiltning i reklame- og propagandaøjemed. Der henvises i øvrigt til lovforslagets bemærkninger til § 1, nr. 1.

Naturbeskyttelseslovens § 21, stk. 2, nr. 4, (der foreslås justeret sprogligt), undtager valgplakater fra lovens forbud mod at anbringe plakater og skilte m.v. i reklame- og propagandaøjemed i det åbne land.

Der findes regler i vejlovgivningen og færdselsloven om ophængning af valgplakater. Valgplakater, der opsættes på vejarealer, f.eks. på lygtepæle, lysmaster og træer, er omfattet af regler i lov om offentlige veje, jf. lov nr. 1520 af 27. december 2014, der i § 3 definerer valgplakater som "Valgagitoriske meddelelser på en vejbestandig plade, der ikke er større end 0,8 m²", og i §§ 84-85 fastsætter nærmere regler om ophængning og ophængningsperiode m.v.

Lov om private fællesveje, jf. lovbekendtgørelse nr. 1234 af 4. november 2015, indeholder i §§ 66-66 b tilsvarende reg-

ler om brug af vejarealet og lysmaster m.v. til ophængning af valgplakater. Efter disse regler må der ophænges valgplakater fra den 4. lørdag før valgdagen op til 8 dage efter valgdagen.

Placering af skilte i vejsiden og i lygtepæle m.v. på statslige og kommunale veje kræver tilladelse fra den pågældende vejmyndighed i henhold til både vejloven og lov om private fællesveje.

Skiltning, herunder valgplakater, må ikke dække for autoriseret færdselsafmærkning og vejledende vejvisningstavler eller lignende udstyr og forhindre hensigtsmæssige oversigtsforhold eller i øvrigt udgøre en fare for trafikikkerheden. Skilte må bl.a. ikke ophænges på eller over motorveje, motortrafikveje og disses rampeanlæg eller anbringes i midterrabatter, rundkørsler og lignende ved nærmere fastsatte fartgrænser, ligesom der er krav om minimumsafstand til vejbane og cykelsti.

Efter § 99 i færdselsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 38 af 5. januar 2017, kan valgplakater og bannere m.v. kræves fjernet, hvis de f.eks. hænges op sammen med autoriseret vejafmærkning, er vildledende eller forhindrer oversigtsforhold.

3.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det følger af regeringsudspillet ”Vækst og udvikling i hele Danmark” fra november 2015, at det på baggrund af et serviceeftersyn af regler om skiltning i det åbne land skal gøres lettere for lokale erhverv og turistmål at tiltrække besøgende og understøtte mulighederne for udvikling i landdistrikterne, ligesom regeringen som følge af regeringsgrundlaget fra november 2016 ”For et friere, rigere og mere trygt Danmark” bl.a. vil sikre en bedre ”skiltning i Danmark, så turisterne let kan komme til og rundt i Danmark”.

En tværministeriel arbejdsgruppe har som beskrevet i afsnit 2 ovenfor peget på en række muligheder for at ændre lovgivningen for at muliggøre mere skiltning. I forhold til naturbeskyttelsesloven peger arbejdsgruppen blandt andet på en række nye muligheder for at opstille skilte i det åbne land.

Arbejdsgruppen foreslår blandt andet, at det bliver muligt at opsætte skilte i det åbne land om salg af erhvervsgrunde i kommuneplanlagte, kommende erhvervsområder, og at virksomheder i mindre byer får mulighed for at opsætte reklameskilte lige uden byen. Disse forslag er fulgt op ved de foreslåede bestemmelser i § 21, stk. 2, nr. 3 og 4. Arbejdsgruppen foreslår endvidere, at det bliver muligt med skiltning at reklamere for salg af produkter fra marken i sæsonen samt for kortvarig skiltning i det åbne land til forskellige

større og mindre arrangementer. Dette er fulgt op i de foreslåede bestemmelser i § 21, stk. 2, nr. 6 og nr. 9-11.

Arbejdsgruppens forslag har til formål dels at give flere muligheder for virksomheder og arrangementer for at opsætte reklameskilte, dels at sikre, at skilte ikke opsættes spredt i hele det åbne land, men tilknyttes bymæssig bebyggelse eller i nogle tilfælde f.eks. en indkørsel.

Det foreslåede krav om en 30 meter zone om mindre byer, hvor virksomheder kan opsætte et reklameskilt, jf. den foreslåede bestemmelse i § 21, stk. 2, nr. 4, er udtryk for en sådan afvejning. Det samme gælder forslaget om, at der ligesom i dag fastsættes nærmere regler om blandt andet udformning og placering i det åbne land af den skiltning, der er undtaget fra lovens forbud, med henblik på at beskytte landskabet og det åbne land, jf. den foreslåede bestemmelse i § 21, stk. 6. Denne bestemmelse bemyndiger miljø- og fødevareministeren til at fastsætte nærmere regler om den skiltning, der er nævnt i § 21, stk. 2, i forslaget.

De foreslåede regler følger op på arbejdsgruppens forslag. Ministeriet har i den forbindelse overvejet, hvorledes de nye muligheder kan udformes, så de gøres operationelle og enkle at forstå og at håndhæve.

Det foreslås herefter, at det gældende forbud i § 21, stk. 1, mod at anbringe reklamer m.v. i det åbne land opretholdes, men at der fremover gives mulighed for, at lokale virksomheder beliggende i mindre byer skal kunne opsætte reklameskilte lige uden for bygrænsen og højst 30 meter fra grænsen for den bymæssige bebyggelse. Det foreslås, at miljø- og fødevareministeren bemyndiges til at fastsætte de nærmere regler for skiltens udformning og indhold, der skal gøre mulighederne klare og håndhævelsen så enkel som muligt.

Det foreslås endvidere, at muligheden for at opsætte skilte for salg af erhvervsgrunde, der i dag kun gælder i lokalplanlagte erhvervsområder, også skal gælde for områder, der i kommuneplanens rammer for lokalplanlægningen er udlagt til erhvervsområde. I disse områder foreslås det endvidere som noget nyt at give mulighed for opsætning af skiltning om erhvervsudvikling. De gældende regler om skiltning i lokalplanlagte erhvervsområder, der også giver mulighed for skiltning om virksomhederne i området, videreføres uændret.

For at begrænse antallet af skilte og minimere den landskabelige påvirkning af sådanne skilte foreslås ministeren også på dette område bemyndiget til i en bekendtgørelse at fastsætte nærmere krav til skiltningen, f.eks. om at der kun må opsættes et skilt ved hver indfaldsvej til erhvervsområdet, og at skiltning skal placeres så tæt på bymæssig bebyggelse som muligt.

Det foreslås endvidere, at der gives flere muligheder for at opsætte skilte om sæsonbetinget salg af frisk frugt og grønt, blomster og juletræer og pyntegrønt, der er dyrket på den pågældende ejendom, således som det trods det gældende forbud allerede ses ved landevejene i dag.

Det foreslås herudover, at det som noget nyt skal være muligt at opsætte lejlighedsskiltning, dvs. skiltning, der reklamerer for forskellige kortvarige arrangementer.

Det er dels skiltning for lokale arrangementer, f.eks. loppe-markeder, der blandt andet kan være arrangeret af spejdere eller sportsklubber og lokale by- eller havnefester, der afholdes i en by eller i det åbne land, samt helt små enkeltstående arrangementer på en ejendom i det åbne land, som f.eks. ”åben-gård -arrangement” på et landbrug. I sidstnævnte tilfælde foreslås det, at der kan skiltes på stedet, hvor arrangementet afholdes eller ved indkørslen hertil. Skiltning til førstnævnte arrangementer skal efter forslaget placeres i tilknytning til byer højst 30 meter fra grænsen for den bymæssige bebyggelse, ligesom der foreslås fastsat en grænse for, hvor langt en sådan skiltning må opsættes fra det pågældende arrangement.

Dels er det skiltning for større arrangementer, der foregår i det åbne land, og som er rettet mod en bredere kreds end de lokale beboere, som f.eks. større dyrskuer eller musikfestivaler. Det foreslås for disse typer skiltning, at skiltet højst må placeres 30 meter fra grænsen for den bymæssige bebyggelse, ligesom der foreslås fastsat en grænse for, hvor langt en sådan skiltning må opsættes fra det pågældende arrangement. Der foreslås endvidere mulighed for skiltning på det sted, hvor et sådant arrangement afholdes eller ved indkørslen hertil.

For at begrænse antallet af skilte og den landskabelige påvirkning på grund af deres placering foreslås det, at ministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler herom.

Der foreslås samtidig en tidsbegrænsning for, hvor længe skiltning vedrørende kortvarige arrangementer må være opsat. Det foreslås således, at skiltningen kun må angå arrangementer af højst 1 uges varighed, og at skiltningen tidligst må opsættes 14 dage før afholdelsen af arrangementet og skal nedtages senest 1 uge efter arrangementets afslutning. Ministeren bemyndiges til evt. at fravige disse regler ved en bekendtgørelse.

Endelig går forslaget ud på at forenkle og modernisere de gældende bestemmelser i loven om undtagelser fra forbuddet, herunder at ophæve kravet om, at virksomhedsreklamer ikke må være synlige over store afstande, ligesom der foreslås en præcisering af selve forbudsbestemmelsen i lovens § 21, stk. 1.

Forslaget indebærer således mulighed for at opsætte skilte, der ikke har været mulighed for hidtil. Opsatte skilte, der er ulovlige efter de nugældende regler, men som efter lovfor-slaget vil være lovlige, vil således ikke efter lovens ikraft-træden indebære en strafbar overtrædelse af lovens forbud.

4. Regionale konsekvenser, herunder konsekvenser for land-distrikter

Lovforslaget indeholder regler, der muliggør opsætning af mindre skilte, der vurderes navnlig at få betydning for områder uden for de større byer.

Dermed vil det blive lettere for lokale erhverv og turistmål at tiltrække besøgende, og det vil understøtte mulighederne for udvikling i landdistrikterne.

Forslaget om kortvarig skiltning til arrangementer skal medvirke til at understøtte de mange lokale arrangementer i byer og på landet.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Kommunalbestyrelsen er tilsynsmyndighed i forhold til § 21 om reklamer i det åbne land og den tilhørende bekendtgørelse, jf. bekendtgørelse nr. 855 af 27. juni 2016 om opsætning af mindre oplysningsskilte, skilte i erhvervsområder og reklamer på idrætsanlæg m.v. i det åbne land. På statsvejene påser Vejdirektoratet, at forbuddet i § 21 og de regler, der er udstedt i medfør heraf, overholdes.

Lovens forbud kan ikke fraviges ved dispensation, bortset fra dispensation til reklamer på idrætsanlæg i det åbne land. Et skilt, der ikke er i overensstemmelse med reglerne, er derfor ulovligt, og tilsynsmyndigheden skal påbyde det fjernet.

Forslaget indebærer, at en række af de ulovlige skilte, der i dag ses i det åbne land, vil blive lovlige med forslaget. Det gælder f.eks. for mindre skilte, der ofte ses ved indfaldsvejen til byer, hvor der reklameres for en virksomhed i byen, f.eks. for den lokale kro eller supermarked eller skiltning om arrangementer som byfester, loppemarkeder og dyrskuer. Det gælder ligeledes skilte om salg af erhvervsgrunde i kommuneplanlagte erhvervsområde og skilte om salg af grøntsager og frugt fra marken i sæsonen.

Med forslaget må det forventes, at der vil blive opsat flere skilte i reklameøjemed end i dag, men da en del af de skilte, der opsættes ulovligt i dag, med forslaget vil kunne opsættes lovligt, forventes tilsynsopgaven ikke at blive øget nævneværdigt. Der vil endvidere blive fastsat nærmere regler i den gældende bekendtgørelse om opsætning af mindre oplysningsskilte, skilte i erhvervsområder og reklamer på idræts-

anlæg i det åbne land med hensyn til placering og udformning af disse skilte.

Med den foreslåede 30 meter zone omkring mindre byer med op til 3.000 indbyggere for så vidt angår opsætning af reklameskilte for virksomheder i byen, og 30 meter zonen omkring byer i forhold til lejlighedsskiltning for forskellige arrangementer forventes den ellers vanskelige vurdering af grænsen mellem bymæssig bebyggelse og det åbne land at blive mindre og dermed indebære en administrativ lettelse. Der henvises til lovforslagets bemærkninger til de enkelte bestemmelser. Endelig er det tanken at forenkle den gældende bekendtgørelse, navnlig i forhold til udformning af skilte. Færre krav til udformningen af skiltningen forventes at ville lette kravene til virksomhederne og forenkle tilsynet for tilsynsmyndighederne.

Det forventes derfor, at lovforslaget samt forenklingen af bekendtgørelsen om skiltning i det åbne land samlet set vil betyde, at tilsynsmyndighedernes opgaver ikke øges, da der samlet set forventes et beskedent antal ulovlige skilte efter lovforslagets ikrafttræden.

Kommunerne har ikke pligt til at føre et opsøgende systematisk tilsyn, men skal reagere, når de bliver opmærksomme på et ulovligt forhold, f.eks. gennem en anmeldelse.

Forslaget vurderes ikke at indebære øgede økonomiske og administrative konsekvenser for regionerne og for staten, herunder for Vejdirektoratet som tilsynsmyndighed.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Forslaget har positive økonomiske konsekvenser for erhvervslivet. Det vil dels gælde landmænd og andre, der sælger sæsonbetinget frisk frugt og grøntsager, blomster samt juletræer og pyntegrønt fra marken, hvor almindelig annoncering i aviser eller på elektroniske medier, som virksomheder normalt anvender, er mindre egnet i forhold til turister eller andre forbigående trafikanter. Dels forventes det at give en vis positiv effekt i forhold til turister og andre trafikanter på stedet for de virksomheder i mindre byer, der med forslaget får mulighed for at opsætte et skilt om virksomheden lige uden for byen.

Endelig forventes den foreslåede lejlighedsskiltning til både lokale arrangementer og større arrangementer, der vedrører en bredere kreds end beboerne i lokalområdet, at kunne give mulighed for flere besøgende og dermed en positiv effekt.

Hertil kommer, at der ikke er krav om indsendelse af ansøgninger, da reglerne gælder direkte. Kun den foreslåede bestemmelse i § 21, stk. 4, giver miljø- og fødevareministeren hjemmel til i helt særlige tilfælde at dispensere til opsætning

af et skilt uden for en anden by, end hvor virksomheden er beliggende, hvis helt særlige tilkørselsforhold eller andre særlige geografiske forhold fratager virksomheden muligheden for at opsætte et skilt i henhold til den foreslåede bestemmelse i stk. 2, nr. 4. Dispensationsadgangen forudsættes kun anvendt helt undtagelsesvist og vurderes derfor alene at medføre helt bagatelagte negative administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Samlet set vurderes forslaget at have positive konsekvenser for erhvervslivet.

Det endeligt vedtagne lovforslag vil blive offentliggjort for virksomheder på virk.dk, ligesom der vil blive informeret om den vedtagne lov på Miljøstyrelsens hjemmeside.

7. Administrative konsekvenser for borgere

Forslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgere.

8. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget om ændring af § 21 om skiltning i det åbne land giver mulighed for at opsætte flere reklameskilte end i dag og vurderes derfor at medføre risiko for en større påvirkning af landskabet, end det hidtil har været tilfældet.

For at begrænse denne påvirkning foreslås en række krav til, hvor skiltning kan opsættes, så skiltningen ikke spredes i det åbne land. Dette gælder bl.a. det foreslåede krav om, at visse virksomhedsskilte og lejlighedsskilte skal placeres inden for en foreslået 30 meter-grænse fra den bymæssige bebyggelse, eller krav til udformningen af skilte, f.eks. at der kan opsættes mindre skilte. Hertil kommer, at der i en kommende bekendtgørelse forventes at blive fastsat nærmere regler om størrelse, udformning og placering m.v. af skiltning.

Forslaget om skiltning i kommuneplanlagte erhvervsområder giver mulighed for, at der kan opsættes skilte i åbne områder, der i en årrække kan være ubebyggede. For at begrænse påvirkningen af landskabet forventes det, at miljø- og fødevareministeren i en kommende bekendtgørelse fastsætter regler om, hvor mange skilte der må opsættes og om placering og udformning af skiltningen, f.eks. at skiltningen så vidt muligt skal placeres så tæt som muligt på bebyggelse.

Den foreslåede adgang til uden for mindre byer at opsætte skilte m.v., der oplyser om virksomheder i byen vil kunne indebære en påvirkning af landskabet og indsigten til byen, navnlig på åbne ubebyggede arealer, hvor skiltning hidtil ikke har været mulig. Dette ville navnlig være tilfældet, hvis der blev mulighed for at opsætte billboards og lignende me-

get store reklameskilte, som det kendes fra udlandet og i et vist omfang fra danske byer.

Den mulighed gives ikke med forslaget, idet den foreslåede bestemmelse kun muliggør "mindre" skilte, ligesom begrænsningen til alene at kunne opsætte skilte i en 30 meter zone fra en bymæssig bebyggelse vurderes at kunne begrænse påvirkningen.

Forslaget, der muliggør skiltning vedrørende større arrangementer i det helt åbne land uden tilknytning til bymæssig bebyggelse, vurderes at kunne indebære en negativ påvirkning af landskaber.

Da forslaget alene vedrører de relativt få arrangementer, der både er store, og som vil foregå på "åben mark", vurderes den landskabsmæssige påvirkning imidlertid at være begrænset, idet muligheden samtidig knyttes til en meget kort opsætningsperiode.

De øvrige forslag vurderes ligeledes at kunne indebære påvirkning af landskabet, men med krav til placering, antal skilte og opsætningsperiode vurderes påvirkningen at være begrænset.

I en kommende bekendtgørelse med hjemmel i den foreslåede bemyndigelse i § 21, stk. 6, forventes der som nævnt fastsat krav til placering og udformning m.v. af skilte. Formålet er at sikre en afvejning af på den ene side hensynet til virksomhedernes og arrangørernes muligheder for at kunne gøre opmærksom på virksomheden eller arrangementet og på den anden side til varetagelse af hensyn til landskabet.

9. Forholdet til EU-retten

Forslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 12. december 2017 til den 9. januar 2018 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Danske Regioner, KL, 3F-Fagligt Fælles Forbund, Advokatrådet/Advokatsamfundet, Akadimirådet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Feriefond, Arkitektforeningen, Akademiet for de Tekniske Videnskaber (ATV), By & Havn, Bygningskultur Danmark, Bæredygtigt Landbrug, Campingrådet, Center for Fiskeri, Coop Danmark, COWI A/S, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Idrætsforbund, Danmarks Jægerforbund, Danmarks Naturfred-

ningsforening, Danmarks Sportsfiskerforbund, Dansk Arbejdsgiverforening, Danmarks Amatørfiskerforening, Danmarks Vækstråd, Dansk Akvakultur, Dansk Arkitektur Center, Dansk Botanisk Forening, Dansk Byplanlaboratorium, Dansk Camping Union, Dansk Cyklistforbund, Dansk Cykel Union, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Erhverv, Dansk Firmaidræt, Dansk Fritidsfiskerforbund, Dansk Industri, Dansk Kano og Kajak Forbund, Dansk Landbrugsrådgivning (DLBR), Dansk Land- og Strandjagt, Dansk Magisterforening, Dansk Ornitologisk Forening, Dansk Rideforbund, Dansk Sejlunion, Dansk Selskab for Miljøret, Dansk Skovforening, Dansk Supermarked I/S, Dansk Vandrelaug, Danske Advokater, Danske Anlægsgartnere, Danske Arkitektvirksomheder, Danske Handicaporganisationer, Danske Havne, Danske Juletræer, Danske Landskabsarkitekter, Danske Museer, Dansk Skovforening, Danske Udlejere, Den Danske Naturfond, Den Danske Landinspektørforening, Strandingsmuseum St. George, De Samvirkende Købmænd, Det Nationale Institut for Kommuner og Regioners Analyse og Forskning – KORA, Det Økologiske Råd, DCE – Nationalt Center for Miljø og Energi, DHI, DR, att. : DR Jura, Politik og Strategi, Entomologisk forening, FAB – Foreningen af byplanlæggere, Feriehusudlejernes Brancheforening, Ferskvandsfiskeriforeningen, Foreningen Bevaringsværdige Bygninger, Foreningen af Bæredygtige Byer og Bygninger, Foreningen af Forlystelsesparker i Danmark, Foreningen af Fredningsnævnsformænd i Danmark og disses suppleanter, Foreningen af miljø-, plan- og naturmedarbejdere i det offentlige (EnviNa), Foreningen af Lystbådehavne i Danmark, Friluftsrådet, Fritidshusejernes Landsforening, Greenpeace Danmark, HedeDanmark, Hedeselskabet, HORESTA, Håndværksrådet, Jordbrugsakademikerne, Kolonihaveforbundet, Kommunalteknisk Chefforening, Landbrug & Fødevarer, Landdistrikternes Fællesråd, Landsforeningen for Bygnings- og Landskabskultur, Frie bønder – Levende land, Landsforeningen Levende Hav, Nationalpark Thy, sekretariatet, Nationalpark Mols Bjerge, sekretariatet, Nationalpark Vadehavet, Nationalpark Skjoldungernes Land, Natur og Ungdom, NOAH, Orbicon, Parcelhusejernes Landsforening, Praktiserende Landinspektørers Forening, RealDania, Rådet for Danske Campister, Rådet for Større Badesikkerhed, Sammenslutningen af Danske Småøer, SEGES, Skovdyrkerforeningerne, Småskovforeningen Danmark, TrygFonden, Turisterhvervets Samarbejdsforum, Verdensnaturfonden (WWF), Vikingskibsmuseet, Villumfonden, Visit Denmark, VTU-fonden, Ældresagen, Økologisk Landsforening, Aage V. Jensens Fond, Aalborg Universitet, Statens Byggeforskningsinstitut (Aalborg Universitet), Aarhus Universitet, Danmarks Tekniske Universitet, Københavns Universitet, Skov & Landskab (Københavns Universitet), RUC – Roskilde, Universitetscenter, Syddansk Universitet, Arkitektskolen Aarhus og Kunstakademiets Arkitektskole.

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Positive konsekvenser for bl.a. jordbrugere ved sæsonbetinget salg af frisk frugt og grønt m.v. og for virksomheder i mindre byer, der får mulighed for at opsætte et mindre skilt i en 30 meter zone uden for mindre byer.	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Den foreslåede dispensationsadgang forventes kun anvendt helt undtagelsesvist og medfører derfor alene helt bagatelagte negative administrative konsekvenser for erhvervslivet.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	En større påvirkning af landskabet end efter gældende regler
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/Går videre end minimumskrav i EU-regulering	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Med lovforslaget nyaffattes naturbeskyttelseslovens § 21.

Det følger af § 21, stk. 1, at det ikke er tilladt at anbringe plakater, afbildninger, fritstående skilte, lysreklamer og andre indretninger i reklame- og propagandaøjemed i det åbne land.

Forbuddet gælder overalt i det åbne land, og der kan ikke dispenseres undtagen til placering af reklamer på idrætsanlæg. Overtrædelse af forbuddet er strafbelagt efter reglerne i naturbeskyttelseslovens § 89.

Den foreslåede bestemmelse i § 21, stk. 1, 1. punktum viderefører den gældende bestemmelse med den ændring, at ordet ”anbringes” er ændret til ”opsættes”. Der er ikke tilsigtet

nogen indholdsmæssig ændring herved. Der henvises til de almindelige bemærkninger om bestemmelsen.

Bestemmelsen har hidtil været forstået således, at den autoriserede skiltning om bl.a. geografisk vejvisning men også f.eks. turistvejvisning og turistoplysningstavler, der opsættes af de kompetente myndigheder, ikke er omfattet af begrebet ”i reklame- og propagandaøjemed”.

Skiltning efter vejlovgivningen opsættes normalt ud fra trafikale og ikke kommercielle hensyn. Den autoriserede skiltning indeholder i udgangspunktet ikke virksomhedsnavne, men der er dog mulighed herfor i visse tilfælde. Som opfølgning på serviceeftersynet vil autoriserede skilte kunne indeholde virksomhedsnavne.

På denne baggrund er det fundet hensigtsmæssigt at præcisere i selve ordlyden af § 21, stk. 1, - ved indsættelse af et nyt § 21, stk. 1, 2. pkt. - at skiltning om servicevejvisning og turistoplysningstavler, der opsættes af myndighederne i henhold til vej- og færdselslovgivningen, ikke betragtes som skiltning opsat i reklame- eller propagandaøjemed, som nævnt i § 21, stk. 1, 1. pkt.

Der er ikke tale om en opregning af alle tilfælde, som falder uden for bestemmelsens anvendelsesområde. Det vil således som hidtil i øvrigt være en konkret vurdering, om en skiltning falder ind under lovens forbud.

Der henvises til afsnit 3.1.2 i de almindelige bemærkninger.

Det følger af § 21, stk. 2, at en række reklame- og propagandaskilte er undtaget fra forbuddet i stk. 1, og under nærmere betingelser kan placeres i det åbne land.

Efter den gældende bestemmelse i § 21, stk. 2, nr. 1, undtages virksomhedsreklamer, som anbringes i umiddelbar tilknytning til virksomheden, når de ikke virker dominerende i landskabet og ikke er synlige over store afstande. Efter § 21, stk. 2, nr. 2, undtages skiltning for virksomheder og for salg af erhvervsgrunde m.v., der opstilles i et område, der i en lokalplan er udlagt som erhvervsområde, uanset at området ikke er udbygget.

Trafikpropaganda, der er godkendt af Rådet for Større Færdselssikkerhed, og plakater, der opsættes i forbindelse med bl.a. folketingsvalg, er undtaget efter stk. 2, nr. 3 og 4. Endelig er mindre oplysningsskilte vedrørende næringsdrift eller virksomhed opsat på egen ejendom eller ved indkørsel til egen ejendom fra nærmeste offentlige vej eller private fællesvej undtaget.

Bekendtgørelse nr. 855 af 27. juni 2016 om opsætning af mindre oplysningsskilte, skilte i erhvervsområder og på idrætsanlæg m.v. i det åbne land, indeholder nærmere regler om størrelse og placering af mindre oplysningsskilte, skiltning i lokalplanlagte erhvervsområder og skiltning på idrætsanlæg, dvs. skiltning, der er undtaget fra forbuddet i § 21, stk. 1.

Med den foreslåede § 21, stk. 2, nr. 1, videreføres den gældende undtagelse i § 21, stk. 2, nr. 1, hvorefter virksomhedsreklamer, der anbringes i umiddelbar tilknytning til virksomheden, er undtaget fra forbuddet i stk. 1 mod at anbringe virksomhedsreklamer i det åbne land. Dog ændres ”anbringes” til ”opsættes”, med henblik på at anvende samme terminologi i § 21, hvor dette er muligt. Der er ikke tilsigtet nogen realitetsændring.

Kravet om umiddelbar tilknytning skal som hidtil forstås således, at reklamen skal indgå i den helhed, der omfattes af beboelsesbygninger, driftsbygninger, gårdsplads, parkeringsplads og lignende.

Bestemmelsen i § 21, stk. 2, nr. 1, om virksomhedsreklamer fik sin nuværende udformning med naturbeskyttelsesloven, jf. lov nr. 9 af 3. januar 1992, jf. Folketingstidende 1991-92, Tillæg A, spalte 1365 og Tillæg B, spalte 245 og 533, der afløste naturfredningsloven.

Naturfredningslovens § 57 indeholdt ligeledes en undtagelse for virksomhedsreklamer opsat i umiddelbar tilknytning til virksomheden, men med naturbeskyttelsesloven fra 1992 kom det til at fremgå direkte af loven, at virksomhedsreklamer ikke må virke dominerende i landskabet og ikke må være synlige over store afstande. Det fremgik af lovbemærkningerne til naturbeskyttelsesloven, at tilsynsmyndigheden herved fik mulighed for i tilfælde af overtrædelser umiddelbart at påbyde ændringer i skiltningen og eventuelt forbyde den.

Med forslaget ophæves kravet om, at virksomhedsreklamer ikke må være synlige over store afstande, mens kravet om, at de ikke må virke dominerende i landskabet, videreføres.

Alle reklameskilte har til formål at være synlige for den forbigående på kortere eller længere afstande, og kravet er derfor i et vist omfang upræcist. Forslaget giver derfor - ud over forenkling - øget mulighed for at kunne udforme skilte uden en vurdering af, hvor langt væk et skilt vil kunne ses.

Kravet om, at det ikke må virke ”dominerende”, f.eks. ved udformning, bevægelse eller belysning, eller på grund af størrelsen, hvis et skilt f.eks. er uforholdsmæssigt stort i forhold til bygningen, tjener derimod fortsat et landskabsbeskyttende formål.

Eksempelvis kan lysskærme ("tv-skærme") forstyrre opmærksomheden betydeligt og virke dominerende i landskabet. En konkret sag i Natur- og Miljøklagenævnet vedrørte opsætning af en 18 m² LED-skærm, der skulle være tændt døgnet rundt, hvilket de fleste steder i det åbne land må antages at ville virke meget dominerende. Natur- og Miljøklagenævnet fandt, at skærmen ville virke dominerende i det åbne land og derfor ikke var omfattet af undtagelsen fra lovens forbud for så vidt angår virksomhedsreklamer i § 21, stk. 2, nr. 1.

Lovens krav om, at virksomhedsreklamer ikke må virke dominerende, foreslås derfor opretholdt med henblik på at sikre beskyttelsen af landskabet, så der ikke eksempelvis må anvendes en sådan belysning, farve eller blink og andre lyseffekter, der kan skæmme landskabet det pågældende sted og i øvrigt kan være til fare for trafikikkerheden og være til gene for de omboende.

Med den foreslåede bestemmelse i § 21, stk. 2, nr. 2, der undtager skiltning for virksomheder og for salg af erhvervsgrunde m.v., der opstilles i et område, der i en lokalplan er udlagt som erhvervsområde, uanset at området ikke er udbygget og mere eller mindre har karakter af åbent land, videreføres de gældende regler, der blev indsat i naturbeskyttelsesloven ved lov nr. 454 af 9. juni 2004, jf. Folketingstidende Tillæg A, side 5430 og 5595 og Tillæg B, side 1567 og 1956.

Den foreslåede bestemmelse giver som hidtil mulighed for, at der i lokalplanlagte erhvervsområder i det åbne land kan opsættes skilte om salg af erhvervsgrunde og om reklame eller vejvisning for virksomheder, selvom skiltet ikke opsættes lige ved virksomheden, dvs. umiddelbart ved bygningerne, som det ellers kræves for virksomhedsreklamer efter § 21, stk. 2, nr. 1. Forslaget muliggør således som hidtil skiltning i et område, hvor der ved lokalplan er truffet beslutning om, at området skal bebygges, men hvor de første byggerier endnu ikke fratager området karakteren af åbent land.

Bemyndigelsen for miljø- og fødevareministeren til at fastsætte nærmere regler om skiltning i lokalplanlagte erhvervsområder i den gældende § 21, stk. 2, nr. 2, foreslås dog flyttet til en samlet bemyndigelse for miljø- og fødevareministeren til at fastsætte nærmere regler, jf. den foreslåede § 21, stk. 6. Der forventes som hidtil fastsat nærmere regler om skiltning i erhvervsområder, der beskriver, hvor skiltene kan opstilles, hvor store de må være osv.

Den foreslåede bestemmelse i § 21, stk. 2, nr. 3, er ny og undtager skiltning om salg af erhvervsgrunde og erhvervsudvikling, der opsættes i et område, der i en kommuneplan er udlagt som erhvervsområde, uanset at området ikke er udbygget, fra lovens forbud.

Den foreslåede bestemmelse giver mulighed for, at kommunalbestyrelsen eller ejeren af en ejendom på et tidligt tidspunkt kan opsætte et eller flere skilte for salg af fremtidige erhvervsgrunde og erhvervsudvikling i et område, der i en kommuneplan er udlagt som erhvervsområde, uanset at området endnu ikke er udbygget og dermed åbent land. Efter de gældende regler er det kun muligt at skilte for virksomheder og salg af erhvervsgrunde i lokalplanlagte erhvervsområder. Der vil ikke efter forslaget kunne opsættes reklameskilte for specifikke, kommende virksomheder i området eller de byggefirmaer mv., der skal stå for udførelsen af byggeri og andet i området.

Formålet med forslaget er, at de forbigående opmærksomhed i videre omfang vil kunne henledes på den fremtidige erhvervsudvikling i den pågældende kommune og de muligheder, der måtte være for erhvervelse af en erhvervsgrund og for, at en virksomhed vil kunne placere sig i den pågældende kommune.

Erhvervsområder, der er udlagt i en kommuneplan, kan være meget store. For at begrænse antallet af reklameskilte og minimere den landskabelige påvirkning af sådanne skilte, forventes det, at miljø- og fødevareministeren med hjemmel i den foreslåede bemyndigelse i § 21, stk. 6, fastsætter regler om placering og udformning af skiltningen.

Den foreslåede bestemmelse i § 21, stk. 2, nr. 4, er ny og muliggør mindre skilte, der opsættes højst 30 meter fra byer, herunder landsbyer, med højst 3.000 indbyggere, og som oplyser om lokale virksomheder i byen. Den foreslåede bestemmelse giver således erhvervsdrivende i mindre byer, herunder landsbyer, mulighed for at opsætte reklameskilte umiddelbart uden for byen og maksimalt 30 meter fra grænsen for den bymæssige bebyggelse. Efter de gældende regler er dette ikke muligt.

Det foreslås, at der i en 30 meter zone omkring mindre byer skal være mulighed for at opsætte mindre skilte, der viser hen til eller oplyser om en lokal virksomhed i byen, f.eks. en købmand, et spisested eller et overnatningssted.

Den foreslåede zone har til formål på den ene side at give lokale virksomheder i mindre byer mulighed for at opsætte et reklameskilt uden for byen og dermed gøre opmærksom på deres eksistens og på den anden side at sikre, at skilte ikke opsættes spredt i hele det åbne land, men tilknyttes bymæssig bebyggelse. Kravet er en afvejning af hensynet til det lokale erhvervslivs ønske om at kunne henlede forbigående opmærksomhed på virksomheden og hensynet til landskabet.

Muligheden for skiltning foreslås forbeholdt lokale virksomheder, der ligger i mindre byer på højst 3.000 indbyggere, idet det vurderes, at lokale virksomheder i forhold til turister

og øvrige trafikanter i området kan have et særligt behov for ved indfaldsvejen til byen at kunne gøre opmærksom på virksomhedens placering i byen, og hvor afstanden mellem skilt og virksomhed ikke bliver for stor og derfor ikke tilgodeser formålet med skiltningen. Forslaget omfatter derimod ikke virksomheder m.v., der ligger uden for byen eller i andre byer.

Mindre samlinger af mere eller mindre spredt bebyggelse i det åbne land er ikke omfattet af bestemmelsen. Der skal således være tale om en egentlig by med relativt tætliggende huse, der er afgrænset mod det åbne land. Hvor der er tale om bebyggelse i det åbne land, vil virksomheder have mulighed for at skilte efter reglerne i § 21, stk. 2, nr. 1, om virksomhedsreklamer, der opsættes i umiddelbar tilknytning til virksomheden, og nr. 5, om mindre oplysningsskilte, der opsættes på egen ejendom eller ved indkørsel til egen ejendom fra nærmeste offentlige vej eller private fællesvej.

Den foreslåede 30 meter zone skal udmåles fra grænsen for den bymæssige bebyggelse ved haver, f.eks. hæk eller hegn, knyttet til den bymæssige bebyggelse, eller til selve bebyggelsen, hvor der ikke er hæk eller hegn.

Forslaget vil på denne baggrund begrænse behovet for at foretage den til tider vanskelige vurdering af, om der konkret er tale om det åbne land eller bymæssig bebyggelse og vil dermed danne grænsen mod det åbne land.

Landskabsmæssigt vurderes skiltning i det åbne land i byranden i den foreslåede 30 meter zone at kunne indebære en påvirkning - som hidtil ikke har været mulig - af landskabet og indsigten til byen, ikke mindst på åbne ubebyggede byzonerarealer ved indfaldsvejene. Dette ville navnlig være tilfældet, hvis der blev mulighed for at opsætte billboards og lignende meget store reklameskilte, som det kendes fra udlandet og i et vist omfang fra danske byer. Den mulighed gives ikke med forslaget, idet den foreslåede bestemmelse kun muliggør "mindre" skilte.

I en kommende bekendtgørelse med hjemmel i den foreslåede bemyndigelse i § 21, stk. 6, forventes der fastsat krav til placering og udformning af skilte. Formålet er at sikre en afvejning af på den ene side virksomhedernes muligheder for at kunne gøre opmærksom på virksomheden og på den anden side til varetægelse af hensyn til landskabet.

Uanset at det med forslaget bliver lovligt efter naturbeskyttelsesloven at opsætte reklameskilte i byranden, skal anden lovgivning og den private ejendomsret selvsagt fortsat respekteres. Det vil således naturligvis kun være muligt at opsætte private skilte på privat og offentlig ejendom, hvis den pågældende virksomhed, arrangør eller forening m.v. har rådighed over ejendommen enten som ejer eller efter aftale med ejeren.

Den foreslåede bestemmelse i § 21, stk. 2, nr. 5, viderefører uændret den gældende undtagelse i § 21, stk. 2, nr. 5, hvorefter mindre oplysningsskilte vedrørende næringsdrift eller virksomhed opsat på egen ejendom eller ved indkørsel til egen ejendom fra nærmeste offentlige vej eller private fællesvej er undtaget fra forbuddet.

Bemyndigelsen i den gældende bestemmelse til at fastsætte nærmere regler foreslås imidlertid flyttet til en samlet bemyndigelse, jf. den foreslåede bestemmelse i § 21, stk. 6. Bemyndigelsen er i dag udnyttet ved bekendtgørelse nr. 855 af 27. juni 2016, der indeholder de nærmere regler om skiltets placering, udformning, størrelse og indhold, herunder at skiltet udelukkende må oplyse om en virksomheds navn, adresse, art og produktion.

Bestemmelsen om mindre oplysningsskilte blev indsat i naturbeskyttelsesloven ved lovændringen i 1992, jf. lov nr. 9 af 3. januar 1992, jf. Folketingstidende 1991-92, Tillæg A, spalte 1365 og Tillæg B, spalte 245 og 533, der afløste naturfredningsloven. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at formålet var at gøre det muligt, at der på egen ejendom i begrænset omfang kan opstilles beskedne skilte, der udelukkende tjener som oplysning om beliggenheden af en næringsdrift, selvom der er nogen afstand mellem skilt og virksomhed.

Det fremgik, at bestemmelsen først skulle have virkning, når ministeren havde fastsat nærmere regler. Sådanne regler blev første gang fastsat i bekendtgørelse nr. 573 af 25. juni 1992 om opsætning af mindre oplysningsskilte samt reklamer på idrætsanlæg m.v. i det åbne land. Reglerne er revideret flere gange siden. Om reglerens indhold fremgik det endvidere af lovbemærkningerne, at reglerne forudsattes at indeholde bestemmelser om, at skiltene kun skal kunne opsættes i tilknytning til veje og indkørsler, og at reglerne skulle være enkle og administrerbare for skiltenes størrelse og øvrige udformning m.v.

Forslaget forventes fortsat at sikre, at mindre oplysningsskilte ikke spredes i landskabet i det åbne land. I en kommende bekendtgørelse med hjemmel i den foreslåede bemyndigelse i § 21, stk. 6, forventes der som hidtil fastsat krav til placering og udformning af mindre oplysningsskilte. Det forventes dog, at miljø- og fødevareministeren i de kommende regler om mindre oplysningsskilte vil forenkle og lempe de gældende regler i forhold til skiltets størrelse og udformning.

Den foreslåede bestemmelse i § 21, stk. 2, nr. 6, er ny og fritager fra forbuddet mindre skilte om sæsonbetinget salg af frisk frugt og grøntsager, blomster samt juletræer og pyntegrønt, der er dyrket på den pågældende ejendom, og som i sæsonen opsættes f.eks. ved indkørslen til ejendommen eller en anden nærliggende sidevej eller markvej.

Efter de gældende regler kan der opsættes en virksomhedsreklame på virksomhedens bygninger eller i umiddelbar tilknytning til bygningerne, dvs. der hvor virksomhedens almindelige salgssted er, og der kan opsættes et mindre oplysningsskilt ved indkørslen til virksomheden, og hvis indkørslen støder ud i en privat fællesvej, ved vejens udmunding i nærmeste større vej, med oplysning om virksomhedens navn, adresse, produktion og art. Dette følger af de gældende regler i lovens § 21, stk. 2, nr. 1 og 5, samt bekendtgørelse nr. 855 af 27. juni 2016 om opsætning af mindre oplysningsskilte, skilte i erhvervsområder og reklamer på idrætsanlæg m.v. i det åbne land.

Forslaget til en ny bestemmelse i § 21, stk. 2, nr. 6 skal give flere muligheder for at opsætte mere reklamebetonede skilte ved vejen om salg af frisk frugt og grønt m.v., end de gældende regler muliggør, i de perioder hvor den sæsonbetingede vare sælges.

Det foreslås således, at der skal kunne opsættes et mindre skilt ved indkørslen til ejendommen eller ved en anden nærliggende sidevej eller markvej, der i sæsonen reklamerer for salg af frisk frugt og grønt fra ejendommen. Bestemmelsen giver således ikke mulighed for at opsætte reklameskilte om andre produkter eller varer.

Skilte for disse varer opsættes i vidt omfang ulovligt i dag, hvorfor den faktiske konsekvens i landskabet af forslaget forventes at være begrænset.

Den foreslåede bestemmelse vedrører skilte, der opsættes relativt kortvarigt, dvs. i sæsonen, og omfatter ikke egentlige permanente udsalg fra gårdbutikker, gallerier, keramikere, glaspustere og lignende. Skiltning til disse erhvervsdrivende må ske efter de øvrige undtagelser fra forbuddet i lovens § 21, hvis dette er muligt, dvs. reglerne i stk. 2, nr. 1 og 5 om virksomhedsreklamer eller mindre oplysningsskilte, eller – i det omfang lov om offentlige veje indeholder muligheder for skiltning om servicevejvisning m.v., der opsættes af myndighederne – efter disse regler.

De nærmere regler om skiltes udformning og placering vil blive fastsat i en kommende bekendtgørelse. Der henvises herom til bemærkningerne til den foreslåede bemyndigelse i § 21, stk. 6, til at fastsætte nærmere regler.

Det foreslås i § 21, stk. 2, nr. 7, at skiltning i forbindelse med trafiksikkerhedskampagner, der er godkendt af Rådet for Sikker Trafik, som hidtil undtages fra forbuddet.

Bestemmelsen fandtes også i naturfredningsloven, der i 1992 ved lov nr. 9 af 3. januar 1992, jf. Folketingstidende 1991-92, Tillæg A, spalte 1365 og Tillæg B, spalte 245 og 533 afløste naturfredningsloven og blev en del af naturbe-

skyttelsesloven. Den gældende bestemmelse anvender begrebet ”trafikpropaganda” i stedet for det nu foreslåede begreb ”trafiksikkerhedskampagner”. Bestemmelsen har til formål som hidtil at give mulighed for, at der f.eks. kan opsættes skilte om, at trafikanterne skal tage særligt hensyn til børn i trafikken.

Den foreslåede lidt ændrede ordlyd har alene til formål at modernisere bestemmelsen sprogligt og at ændre den gældende bestemmelses henvisning til Rådet for Større Trafiksikkerhed, som i dag er afløst af Rådet for Sikker Trafik. Der er ikke med den nye formulering tilsigtet nogen indholdsmæssig ændring.

Den foreslåede bestemmelse i § 21, stk. 2, nr. 8, der fritager valgplakater, bannere og lignende, der opsættes i forbindelse med folketingsvalg, valg til kommunale eller andre offentlige råd eller folkeafstemninger, fra forbuddet i § 21, stk. 1, viderefører med en mindre justering den hidtil gældende undtagelse i § 21, stk. 2, nr. 4, fra forbuddet i stk. 1.

Bestemmelsen omhandler således plakater, der opsættes i det åbne land – f.eks. på en privat mark - relativt kortvarigt med det formål at opfordre folk til at stemme på et bestemt parti eller en opstillet kandidat eller en opfordring til at stemme til en folkeafstemning.

Naturbeskyttelseslovens § 21 indeholder ikke særlige regler om udformning og placering af valgplakater i modsætning til lov om offentlige veje, der indeholder regler om opsætning af valgplakater på vejareal, ligesom der heller ikke i naturbeskyttelsesloven er tilsvarende præcise tidsrammer for varigheden af ophængningen. Der henvises til afsnittet om forholdet til vejlovgivningen i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Udformningen af valgplakater, der placeres uden for vejarealet og lysmaster m.v., dvs. på marker og i haver i det åbne land, har udviklet sig de senere år. I dag er kandidaternes portræt og opfordringer til at stemme på partiet eller kandidaten ofte trykt på andet materiale end på papir og pap, eksempelvis på stof som bannere eller flag, herunder store bannere over bigballer.

I forbindelse med valg får Miljø- og Fødevarerministeriet ofte henvendelser om forståelsen af begrebet ”plakater”, dvs. om plakater skal forstås som traditionelle plakater, som f.eks. kravene i vejlovgivningen, eller om der kan anlægges en anden fortolkning. Miljøstyrelsen har i vejledende udtalelser anlagt en fortolkning af bestemmelsen, hvorefter også valgagitation trykt på andre materialer end papir såsom bannere og flag er omfattet af undtagelsen i den gældende § 21, stk. 2, nr. 4, fra forbuddet i stk. 1. Miljøstyrelsen er ikke bekendt med eventuelle afgørelser fra Miljø- og Fødevarerklagenævnet eller domstolene herom.

Det foreslås på denne baggrund, at undtagelsen for ”plakater” ændres til ”valgplakater, bannere og lignende”. Forslaget er udtryk for en modernisering af bestemmelsen og svarer som nævnt til de senere års fortolkning af bestemmelsen. Bestemmelsen indeholder ikke regler om, hvor store skilte og bannere må være, eller om deres udformning. Bestemmelsen giver som hidtil kun mulighed for opsætning i kortere perioder.

Den foreslåede bestemmelse indeholder ikke i øvrigt ændringer i forhold til, at der kan anbringes valgplakater og lignende valgmateriale i det åbne land i forbindelse med folketingsvalg og valg til andre offentlige råd eller folkeafstemninger. Valg til regionale råd foreslås dog udtrykkelig nævnt, parallelt til valg til kommunale råd.

De foreslåede bestemmelser i § 21, stk. 2, nr. 9-11, giver som noget nyt mulighed for i en kortere periode at anbringe skilte og lignende i det åbne land, der reklamerer for forskellige arrangementer. De gældende regler i § 21 indeholder ikke mulighed for at anbringe sådanne lejlighedsskilte i det åbne land, selvom det er ganske kortvarigt. Der henvises til de almindelige bemærkninger herom.

Bestemmelserne fastsætter forskellige krav til placering af skiltningen, afhængig af om der er tale om et lokalt arrangement, der må forventes i det væsentlige alene at tiltrække lokale beboere, eller om der er tale om et større arrangement, der forventes at tiltrække mange flere besøgende fra et stort opland.

Formålet med de foreslåede bestemmelser er, at det også skal være muligt uden for byerne og den bymæssige bebyggelse at opsætte private og offentlige reklamer for visse arrangementer i en kort periode.

Ved skiltning forstås skilte, standere og lignende, der oplyser om et enkeltstående arrangement af kort varighed, og som nedtages ved arrangementets afslutning.

Landskabsmæssigt vurderes skiltning i det åbne land ved bymæssig bebyggelse at kunne indebære en påvirkning af landskabet og indsigten til byen, som hidtil ikke har været mulig. Med en afgrænsning af ”det åbne land” til 30 meter fra en bymæssig bebyggelse, som kan være et ganske lille bysamfund, en landsby eller en større by, vil forslaget derfor indebære en vis, men dog begrænset negativ påvirkning af landskabet og indsigten til en mindre by samt oplevelsen af denne i landskabet. Med fastsættelse af krav i en bekendtgørelse til udformning af skilte vil den landskabelige påvirkning blive søgt begrænset.

I modsætning til autoriserede vejskilte om f.eks. fartbegrænsninger eller oplysning om geografiske afstande til byer

vil disse private lejlighedsskilte være individuelt udformet i tekst og farve og må i mange tilfælde i modsætning til virksomhedsreklamer forventes at blive placeret på en anden ejendom end der, hvor virksomheden er beliggende, f.eks. på en mark eller åbent areal ved indfaldsvejen til en by.

Den ansvarlige for skiltningen må i så fald forud for opsætningen indgå aftale med ejendommens private eller offentlige ejer og sikre sig ret til at placere f.eks. et skilt. Placering af skilte i vejsiden og i lygtepæle m.v. på statslige og kommunale veje kræver tilladelse fra den pågældende vejmyndighed i henhold til såvel vejloven som privatvejsloven.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne nedenfor vedrørende de enkelte forslag.

Den foreslåede bestemmelse i § 21, stk. 2, nr. 9, muliggør skiltning til lokale arrangementer - herunder loppemarkeder, lokale sportsarrangementer og byfester - der afholdes i en by eller i det åbne land, når skiltningen placeres ved indfaldsvejen eller indfaldsvejene til en by højst 30 m fra grænsen for den bymæssige bebyggelse og inden for en radius af 5 km fra adressen, hvor arrangementet afholdes.

Den foreslåede bestemmelse giver mulighed for skiltning i en kortere periode om lokale arrangementer, som f.eks. loppemarkeder arrangeret af sportsklubber, lokale foreninger, spejdere eller andre, lokale sportsarrangementer, havne- eller byfester m.v.

Forslaget skal medvirke til at understøtte de mange lokale arrangementer i byer og på landet. Den foreslåede bestemmelse omfatter arrangementer, der foregår i byen eller i det åbne land, og som forventes i det væsentlige at tiltrække lokale beboere.

Det foreslås, at skiltningen skal anbringes ved indfaldsvejen eller indfaldsvejene til en by og højst 30 meter fra grænsen for den bymæssige bebyggelse. Afstandskravet på 30 meter fra grænsen til den bymæssige bebyggelse skal beregnes fra hæk eller hegn om haver. Mod åbne landskaber, hvor den bymæssige bebyggelse ikke afsluttes med haver med hæk eller hegn, beregnes 30 meter zonen fra den yderste bebyggelse i den bymæssige bebyggelse.

Det foreslås endvidere, at skiltningen må opsættes højst 5 km fra det arrangement, der reklameres for. Dette findes passende under hensyn til, at der er tale om lokale arrangementer, dvs. arrangementer, der primært retter sig mod beboerne i lokalområdet.

Formålet med de foreslåede krav til placering af skiltning er at undgå, at der anbringes skilte og lignende spredt i det åbne

ne land i strid med lovens formål om at varetage hensyn til landskabet.

Miljø- og fødevarerministeren forventes at fastsætte nærmere regler, jf. den foreslåede bestemmelse i stk. 6, herunder om udformning og indhold af skilte og skiltning m.v. Der henvises til bemærkningerne til § 21, stk. 6, nedenfor.

Den foreslåede bestemmelse i § 21, stk. 2, nr. 10, muliggør skiltning til små enkeltstående arrangementer på en ejendom i det åbne land, når skiltet opsættes på den pågældende ejendom eller ved indkørslen til ejendommen fra nærmeste offentlige vej eller private fællesvej.

Bestemmelsen skal give f.eks. landbrug eller beboere i det åbne land mulighed for helt kortvarigt at opsætte skilte om et kortvarigt arrangement på selve ejendommen, f.eks. et "åben gård"-arrangement, således at også forbipasserende på vejen kan gøres opmærksom på arrangementet. Der henvises til bemærkningerne til stk. 6 om fastsættelse af nærmere regler.

De foreslåede bestemmelser i § 21, stk. 2, nr. 11, litra a og b, omfatter skiltning til større arrangementer, herunder dyrskuer, omrejsende cirkus, koncerter eller musikfestivaler, der afholdes i det åbne land. Den foreslåede bestemmelse vedrører arrangementer, der er rettet mod en bredere kreds end beboerne i lokalområdet.

Da forslaget således muliggør skiltning, der er rettet mod en bredere kreds end de lokale beboere, foreslås det, jf. den foreslåede bestemmelse i § 21, stk. 2, nr. 11, litra b, at skiltningen kan placeres inden for en radius af 30 km fra adressen, hvor arrangementet afholdes. Meget store arrangementer, som f.eks. musikfestivaler, må forventes at ville benytte sig af denne mulighed.

Ligesom for skiltning til lokale arrangementer, jf. den foreslåede bestemmelse i § 21, stk. 2, nr. 9, foreslås det, at skiltningen skal placeres ved indfaldsvejen eller indfaldsvejene til en by højst 30 meter fra grænsen for den bymæssige bebyggelse. Der henvises til bemærkningerne til stk. 2, nr. 9, om den foreslåede 30 meter zone omkring byer.

Alternativt eller som supplement hertil kan arrangører af større arrangementer vælge at placere skiltningen på det sted, hvor arrangementet finder sted, eller ved indkørsel til ejendommen fra nærmeste offentlige vej eller private fællesvej, jf. den foreslåede bestemmelse i § 21, stk. 2, nr. 11, litra a. Reglen muliggør således en skiltning, der vil være synlig fra nærmeste indfaldsvej eller større vej, der passerer arealet, og hvor det kan tiltrække de passerendes opmærksomhed.

Der forventes fastsat krav i en kommende bekendtgørelse til udformning af skilte med henblik på at begrænse den landskabelige påvirkning.

Med bestemmelsen i § 21, stk. 3, foreslås det, at skiltning som nævnt i stk. 2, nr. 9-11, kun må vedrøre arrangementer af højst 1 uges varighed og tidligst må opsættes 14 dage før arrangementet afholdes og skal være nedtaget senest 1 uge efter arrangementets afslutning, medmindre andet er bestemt i regler fastsat efter stk. 6.

Formålet er at begrænse varigheden af skiltningen for de omhandlede arrangementer og dermed varigheden af den landskabsmæssige påvirkning, som disse skiltninger indebærer.

Det følger af den foreslåede bestemmelse, at ministeren kan fravige disse regler i en bekendtgørelse, fastsat i medfør af stk. 6. Der henvises herom til bemærkningerne til stk. 6.

Den foreslåede bestemmelse i § 21, stk. 4, giver miljø- og fødevarerministeren hjemmel til i helt særlige tilfælde at dispensere fra forbuddet, således at en virksomhed kan opsætte et mindre oplysningsskilt, som nævnt i § 21, stk. 2, nr. 4, ved en anden nærliggende by, end den by, hvor virksomheden ligger. Der kan f.eks. være tale om tilfælde, hvor helt særlige tilkørselsforhold eller andre særlige geografiske forhold fratager virksomheden muligheden for at opsætte et skilt i overensstemmelse med stk. 2, nr. 4, f.eks. hvis der etableres en omfartsvej om byen, der ændrer den hidtidige færdsel gennem byen.

Da muligheden kun kan finde anvendelse helt ekstraordinært, foreslås det, at kompetencen til at meddele tilladelse henlægges til miljø- og fødevarerministeren og ikke til kommunalbestyrelsen. Beføjelsen forventes delegeret til Miljøstyrelsen.

Det foreslås med bestemmelsen i § 21, stk. 5, at kommunalbestyrelsen kan tillade, at der anbringes reklamer på idrætsanlæg. Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende lovs § 21, stk. 3.

Bestemmelsen i § 21, stk. 3, fik sin nuværende udformning i naturbeskyttelsesloven, ved lov nr. 9 af 3. januar 1992, jf. Folketingstidende 1991-92, Tillæg A, spalte 1365 og Tillæg B, spalte 245 og 533. Naturbeskyttelsesloven afløste naturfredningsloven, der i § 57 indeholdt en bestemmelse om, at fredningsnævnet kunne give tilladelse til opsætning af reklamer på væddeløbsbaner, kaproningsbaner og lignende.

Som forudsat ved Folketingets behandling fastsatte miljøministeren efter lovens vedtagelse nærmere regler om amtsrå-

denes administration af bestemmelsen, herunder regler om placering og udformning af reklamer på idrætsanlæg.

Bekendtgørelsen er udstedt med hjemmel i naturbeskyttelseslovens § 67, stk. 2, og er ændret et par gange siden. Den gældende bekendtgørelse nr. 855 af 27. juni 2016 om opsætning af mindre oplysningsskilte, skilte i erhvervsområder og reklamer på idrætsanlæg i det åbne land m.v., indeholder nærmere regler om kommunalbestyrelsens administration af reglerne om reklamer på idrætsanlæg i det åbne land, herunder regler om sponsorreklamer på golfbaner. Kommunalbestyrelsens afgørelser kan påklages til Miljø- og Fødevarerklagenævnet.

Det foreslås endelig med bestemmelsen i § 21, stk. 6, at miljø- og fødevarerministeren kan fastsætte nærmere regler om den skiltning, der efter § 21, stk. 2, er undtaget fra forbuddet i § 21, stk. 1. Bestemmelsen er til dels ny.

Efter den gældende § 21, stk. 2, nr. 2, kan miljø- og fødevarerministeren fastsætte nærmere regler om skiltning for virksomheder og for salg af erhvervsgrunde m.v., der opstilles i lokalplanlagte erhvervsområder, uanset området ikke er udbygget. Ministeren kan ligeledes fastsætte regler for opsætning af mindre oplysningsskilte, jf. den gældende § 21, stk. 1, nr. 5. De gældende bemyndigelser til at fastsætte regler gælder kun for den deri nævnte skiltning.

De gældende regler findes i bekendtgørelse nr. 855 af 27. juni 2016 om opsætning af mindre oplysningsskilte, skilte i erhvervsområder og reklamer på idrætsanlæg m.v. i det åbne land. Reglerne har til formål at sikre, at påvirkningen af landskabet af den skiltning, der er undtaget fra lovens forbud, begrænses ved fastsættelse af krav til skiltens udformning, placering, størrelse og belysning.

Med de foreslåede bestemmelser i § 21, stk. 2, gives en række nye muligheder for at opsætte skilte i det åbne land.

Den foreslåede § 21, stk. 6, bemyndiger miljø- og fødevarerministeren til at fastsætte nærmere regler om alle skilte, der efter § 21, stk. 2, er undtaget fra lovens forbud og ikke kun, som hidtil, regler om mindre oplysningsskilte og skilte i lokalplanlagte erhvervsområder. Der vil herunder kunne fastsættes regler om varigheden af skiltningen, udformning og placering m.v., f.eks. at skiltningen ikke må være lysende eller bevægelig, med henblik på at begrænse den landskabelige påvirkning af skiltningen.

Den foreslåede bemyndigelse indeholder hjemmel til at fastsætte nærmere regler om de virksomhedsreklamer, der er omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 21, stk. 2, nr. 1, om undtagelse af virksomhedsreklamer fra lovens forbud. Bestemmelsen er ny, og giver mulighed for at fastsætte nær-

mere regler om f.eks. brug af lys eller reflekterende materialer.

Den foreslåede bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om undtagelsen i § 21, stk. 2, nr. 2, af skiltning i lokalplanlagte erhvervsområder, viderefører den gældende hjemmel. Bemyndigelsen er udnyttet i den gældende bekendtgørelse om opsætning af mindre oplysningsskilte, skilte i erhvervsområder og reklamer på idrætsanlæg.

I forhold til den foreslåede § 21, stk. 2, nr. 3, om skiltning om kommende erhvervsområder, der kan vedrøre meget store arealer, forventes det, at miljø- og fødevarerministeren fastsætter nærmere regler om placering og udformning af skiltningen med krav om, at der f.eks. kun må opsættes et skilt ved hver indfaldsvej til erhvervsområdet, at skiltet skal placeres så tæt på bymæssig bebyggelse eller lignende som muligt, krav til skiltets størrelse, og at det ikke må indeholde andre reklamer end reklame for salg af erhvervsgrunde og reklamering for erhvervsudvikling i området.

I forhold til den foreslåede § 21, stk. 2, nr. 4, om skiltning uden for mindre byer til virksomheder i byen, forventes der fastsat krav til placering og udformning af skiltningen. Der forventes fastsat regler, der blandt andet skal sikre, at skilte skal være enkle men dog muliggøre f.eks. logo, virksomhedsnavn eller lignende, en pil og afstand til adresse. Der forventes ligeledes fastsat krav om, at de f.eks. ikke må være lysende, bevægelige eller på anden måde dominerende i landskabet.

Den hidtil gældende bemyndigelse i § 21, stk. 2, nr. 5, til at fastsætte nærmere regler for mindre oplysningsskilte videreføres med den foreslåede bestemmelse. Bemyndigelsen er udnyttet i den gældende bekendtgørelse om opsætning af mindre oplysningsskilte, skilte i erhvervsområder og reklamer på idrætsanlæg.

Der forventes ligeledes fastsat nærmere regler om udformning af den skiltning, der er mulig efter den foreslåede § 21, stk. 2, nr. 6, om skiltning for sæsonbetinget salg af frisk frugt og grønt, blomster samt juletræer og pyntegrønt, f.eks. om placering og udformning af skilte.

I forhold til den foreslåede § 21, stk. 2, nr. 8, om valgplakater m.v. er der hjemmel til at fastsætte regler om, hvor lang tid valgplakater m.v. kan være opsat i det åbne land, f.eks. således at varigheden af opsætningsperioden kommer til at svare til vejlovgivningens regler. Bemyndigelsen forventes ikke for tiden udnyttet til at fastsætte krav til den nærmere udformning af valgplakater.

Det forventes endelig, at miljø- og fødevarerministeren vil fastsætte nærmere regler i en kommende bekendtgørelse om

lejlighedsskiltning, jf. de foreslåede bestemmelser i stk. 2, nr. 9-11, herunder om udformning og indhold af skilte og bannere m.v.

Ministeren kan herunder fastsætte særlige regler om skiltning til sådanne lokale arrangementer, jf. den foreslåede bestemmelse i § 21, stk. 2, nr. 9, der gentager sig løbende hen over en periode, som f.eks. afholdelse af loppemarked en bestemt ugedag hele sommeren. Der kan eksempelvis fastsættes regler, der sikrer, at det ikke skal være muligt at opsætte mere eller mindre permanente skilte, eksempelvis ved at begrænse skiltningen til en periode på 6-8 uger.

I forhold til den foreslåede bestemmelse i *stk. 2, nr. 10*, om skiltning til små, enkeltstående arrangementer i det åbne land forventes, at der f.eks. fastsættes nærmere regler om, at opsætningsperioden kun må være ganske kort under hensyn til, at skiltningen kan placeres i det åbne land uden tilknytning til bymæssig bebyggelse.

Det er ikke tanken, at ministeren i regler udstedt efter stk. 6 kan forlænge den periode, hvor lejlighedsskilte for et arrangement kan være opsat, jf. den foreslåede § 21, stk. 3.

I forhold til den foreslåede bestemmelse i *stk. 2, nr. 11*, om skiltning til større arrangementer forventes bemyndigelsen udnyttet til bl.a. at fastsætte nærmere regler om udformningen og placeringen af skilte.

Til nr. 2

Den gældende bestemmelse i § 67, stk. 2, indeholder en bemyndigelse for miljø- og fødevareministeren til at fastsætte regler om kommunalbestyrelsens administration af § 21, stk. 3, § 27, stk. 1, og § 65, stk. 1 og 2.

Det foreslås, at henvisningen i § 67, stk. 2, til § 21, stk. 3, der bemyndiger miljø- og fødevareministeren til at fastsætte nærmere regler om kommunalbestyrelsens administration af

§ 21, stk. 3, ændres til § 21, stk. 5, som konsekvens af de foreslåede ændringer af § 21.

Til nr. 3

Det følger af den gældende bestemmelse i § 74, stk. 5, at såfremt et påbud om at berigtige et ulovligt forhold omfattet af § 21, stk. 1, eller af regler udstedt efter § 21, stk. 2, nr. 2 og 5, ikke efterkommes rettidigt, kan tilsynsmyndigheden umiddelbart lade det nødvendige arbejde udføre på den forpligtedes regning.

Det foreslås, at henvisningen i § 74, stk. 5, til § 21, stk. 2, nr. 2 og 5, ændres til § 21, stk. 6, som konsekvens af, at bemyndigelsen til at fastsætte regler efter forslaget vil fremgå af dette stykke.

Til § 2

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. juli 2018.

Med *stk. 2* foreslås det, at regler fastsat i medfør af de gældende bemyndigelser forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af nye regler.

Bestemmelsen foreslås indsat af ordensmæssige hensyn for at sikre, at bekendtgørelser, der er udstedt i medfør af bestemmelser, der hidtil har indeholdt bemyndigelsen – men hvor bemyndigelsen efter forslaget er indeholdt i en anden bestemmelse - fortsat har gyldighed, indtil de ophæves eller afløses af nye regler.

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, da naturbeskyttelsesloven ikke gælder herfor.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

§ 21. I det åbne land må der ikke anbringes plakater, afbildninger, fritstående skilte, lysreklamer og andre indretninger i reklame- og propagandaøjemed.

Stk. 2. Forbuddet i stk. 1 omfatter ikke

- 1) virksomhedsreklamer, som anbringes i umiddelbar tilknytning til virksomheden, når de ikke virker dominerende i landskabet og ikke er synlige over store afstande,
- 2) skiltning for virksomheder og for salg af erhvervsgrunde m.v., der opstilles i et område, der i en lokalplan er udlagt som erhvervsområde, uanset at området ikke er udbygget. De nærmere regler herom fastsættes af miljø- og fødevarerministeren,
- 3) trafikpropaganda, der er godkendt af Rådet for Større Færdselssikkerhed,
- 4) plakater, der opsættes i forbindelse med folketingsvalg, valg til kommunale eller andre offentlige råd eller folkeafstemninger, og
- 5) mindre oplysningsskilte vedrørende næringsdrift eller virksomhed opsat på egen ejendom eller ved indkørsel til egen ejendom fra nærmeste offentlige vej eller private fællesvej. De nærmere regler herom fastsættes af miljø- og fødevarerministeren.

I lov om naturbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 934 af 27. juni 2017, som ændret ved § 2 i lov nr. 1553 af 19. december 2017 og § 1 i lov nr. 1554 af 19. december 2017, foretages følgende ændringer

1. § 21 affattes således:

»§ 21. I det åbne land må der ikke opsættes plakater, afbildninger, fritstående skilte, lysreklamer og andre indretninger i reklame- og propagandaøjemed. Skiltning om servicevejvisning og turistoplysningstavler, der opsættes af myndighederne i henhold til vej- og færdselslovgivningen, anses ikke for opsætning i reklame- og propagandaøjemed.

Stk. 2. Forbuddet i stk. 1 omfatter ikke

- 1) virksomhedsreklamer, som opsættes i umiddelbar tilknytning til virksomheden, når de ikke virker dominerende i landskabet,
- 2) skiltning om virksomheder og om salg af erhvervsgrunde, der opsættes i et område, der i en lokalplan er udlagt som erhvervsområde, uanset at området ikke er udbygget,
- 3) skiltning om salg af erhvervsgrunde og erhvervsudvikling, der opsættes i et område, der i en kommuneplan er udlagt som erhvervsområde, uanset at området ikke er udbygget,
- 4) mindre skilte, der opsættes højst 30 m fra byer, herunder landsbyer, med højst 3.000 indbyggere beregnet fra grænsen for den bymæssige bebyggelse, og som oplyser om lokale virksomheder i byen,
- 5) mindre oplysningsskilte vedrørende næringsdrift eller virksomhed, når skiltet opsættes på egen ejendom eller ved indkørsel til egen ejendom fra nærmeste offentlige vej eller private fællesvej,
- 6) mindre skilte om sæsonbetinget salg af frisk frugt og grøntsager, blomster samt juletræer og pyntegrønt dyrket på den pågældende ejendom, der i sæsonen opsættes på egen ejendom, ved indkørsel til egen ejendom fra nærmeste offentlige vej eller private fællesvej eller ved en anden nærliggende sidevej eller markvej,
- 7) skiltning i forbindelse med trafiksikkerhedskampagner, der er godkendt af Rådet for Sikker Trafik,
- 8) valgplakater, bannere og lignende, der opsættes i forbindelse med folketingsvalg, valg til kommunale, regionale eller andre offentlige råd eller folkeafstemninger,
- 9) skiltning til lokale arrangementer, herunder loppemarkeder, lokale sportsarrangementer og byfester, der afholdes i en by eller i det åbne land, når skiltningen placeres ved indfaldsvejen eller indfaldsvejene til en by højst 30 m fra grænsen for den bymæssige bebyggelse og inden for en radius af 5 km fra adressen, hvor arrangementet afholdes,

10) skiltning til små, enkeltstående arrangementer i det åbne land, herunder ”åben gård”- arrangementer, når skiltningen opsættes på den pågældende ejendom eller ved indkørsel til ejendommen fra nærmeste offentlige vej eller private fællesvej og

11) skiltning til større arrangementer, herunder dyrskuer, omrejsende cirkus, koncerter eller musikfestivaler, der afholdes i det åbne land, når:

a) skiltningen placeres på det sted, hvor arrangementet finder sted, eller ved indkørsel til ejendommen fra nærmeste offentlige vej eller private fællesvej, eller

b) skiltningen placeres ved indfaldsvejen eller indfaldsvejene til en by højst 30 m fra grænsen for den bymæssige bebyggelse og inden for en radius af 30 km fra adressen, hvor arrangementet afholdes.

Stk. 3. Skiltning som nævnt i stk. 2, nr. 9-11, må kun vedrøre arrangementer af højst 1 uges varighed og må tidligst opsættes 14 dage før arrangementet afholdes og skal være nedtaget senest 1 uge efter arrangementets afslutning, medmindre andet er bestemt i regler fastsat efter stk. 6.

Stk. 4. Miljø- og fødevareministeren kan i helt særlige tilfælde dispensere fra forbuddet i stk. 1 til en virksomheds opsætning af et mindre oplysningsskilt ved en nærliggende by, hvor virksomheden ikke er beliggende, hvis helt særlige tilkørselsforhold eller andre særlige geografiske forhold fratager virksomheden muligheden for at opsætte et skilt i overensstemmelse med stk. 2, nr. 4.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen kan tillade, at der anbringes reklamer på idrætsanlæg.

Stk. 6. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte nærmere regler om skilte og skiltning som nævnt i stk. 2, herunder om varigheden af skiltningen og om størrelse, udformning og placering m.v.«

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan tillade, at der anbringes reklamer på idrætsanlæg.

§ 67. ---

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om kommunalbestyrelsens administration af § 21, stk. 3, § 27, stk. 1, og § 65, stk. 1 og 2.

§ 74. ---

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Såfremt påbud om at berigtige et ulovligt forhold omfattet af § 21, stk. 1, eller af regler udstedt efter § 21, stk. 2, nr. 2 og 5, ikke efterkommes rettidigt, kan tilsynsmyndigheden umiddelbart lade det nødvendige arbejde udføre på den forpligtedes regning.

2. I § 67, stk. 2, ændres »§ 21, stk. 3« til: »§ 21, stk. 5«.

3. I § 74, stk. 5, ændres »§ 21, stk. 2, nr. 2 og 5« til: »§ 21, stk. 6«.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2018.

Stk. 2. Regler fastsat i medfør af § 21, stk. 2, nr. 2 og 5, i lov om naturbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 934 af 27. juni

2017, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler fastsat i medfør af § 21, stk. 6.